

محمد تقی بهجت فومنی

ایشان پس از طی دروس مقدماتی در ایران برای ادامه تحصیل رهسپار حوزه نجف شد.

ولادت: 1334ق.

محل ولادت: فومن گیلان

محل تحصیل: کربلا، نجف، قم

اساتید: حضرات محمد حسین غروی اصفهانی، میرزا محمد حسین نائینی، سید ابوالحسن اصفهانی، آقا ضیاء الدین عراقی و....

استاد عرفان: آقا سید علی قاضی طباطبایی

تالیفات: یک دوره اصول (در ده مجلد)، حاشیه بر ذخیره العباد محمد حسین غروی و...

ایشان پس از طی دروس مقدماتی در ایران برای ادامه تحصیل رهسپار حوزه نجف شد. به محضر هر یک از استادان بنام حوزه راه می یافت. خوش می درخشید. یکی از دانشمندان نجف می گفت: ایشان در درس، به مرحوم آیت الله غروی اصفهانی امان نمی داد و پیوسته بحث ها را مورد نقد قرار می داد. در همان ایام علاوه بر فراگیری دروس به تدریس سطوح عالی در نجف اشرف پرداخت. به طوری که یکی از استادان کفایه الاصول آخوند خراسانی محسوب می شد و هم زمان در تالیف سفینه البحار با مرحوم شیخ عباس قمی هم کاری داشت.

روح بزرگش تنها در پی چنین توفیقات بالای علمی نبود لذا هم زمان با تلاش بی وقفه در دروس حوزه به محفل آقا سید علی قاضی راه یافت و در حالی که هجده سال بیشتر نداشت پای بند مجلس آن استاد مسلم عرفان شد. اما برخی فضلاء نجف که با طریق عرفان مخالف بودند نامه ای به پدر آیت الله بهجت نوشتند که پسرت به جای درس و بحث نزد سید علی قاضی می رود. پدر ایشان نیز در نامه ای به آیت الله بهجت نوشت که راضی نیستم جز واجبات عمل دیگری انجام دهی. از آن پس ایشان سکوت اختیار کرد. آیت الله شیخ عباس قوچانی می فرمود: در ایام سکوت آیت الله بهجت درهایی از ملکوت به روی ایشان باز شده است که مرا ملزوم کرده اند سر ایشان را فاش نکنم. استاد سید محمد حسن قاضی در توصیف احوالات ایشان می نویسد: کسی گمان نکند که این حالت انقطاع و اشتغال دائمی به ذکر خدا در ایام پیری بر ایشان عارض شده بلکه در ایام جوانی در نجف به این خصیصه شناخته می شدند که به ذکر خدا عادت کرده بودند. نگاهی گذرا به شخصیت بزرگوار ایشان، از درجه اشتغال به نفس و راز و نیاز و انقطاع به پروردگار خبر می دهد. اخیرا از ایشان خواستم تا اجازه دهند مشاهدات خود را از او بنویسم ولی شدیداً انکار و خودداری کردند.

اکنون حدود شصت سال است که این وجود شریف به تدریس خارج فقه و اصول اشتغال داشته و به واسطه شهرت گریزی غالباً در منزل تدریس کرده است. همواره در توصیه ها، به تهذیب و اصلاح نفس تأکید دارد. از کلمات قدسی ایشان است که فرمود: اول خودمان استاد خودمانیم، معلوماتمان را نگاه کنیم مبدا زیر پا مانده باشد. محال است عبودیت و ترک معصیت باشد و مع ذلک انسان بیچاره باشد و عبودیت ترک معصیت است در اعتقاد و عمل.